

Leokadia Serafinowicz, *reżyser*

1915–2007 Zrewolucjonizowała myślenie o teatrze dla dzieci w Polsce. Była współtwórczynią sukcesu Poznańskiego Teatru Lalki i Aktora „Marcinek”. Mówiono o niej: artystka totalna: pisała scenariusze, projektowała scenografie, reżyserowała. Ukończyła studia malarskie na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. M.Kopernika w Toruniu. W 1954 roku uzyskała dyplom aktora lalkarza. Początkowo związana była z Teatrem Groteska w Krakowie, Państwowym Teatrem Rozmaitości we Wrocławiu. Od 1960 do 1976 była dyrektorem i kierownikiem artystycznym Poznańskiego Teatru Lalki i Aktora „Marcinek”, tworząc – z Wojciechem Wieczorkiewiczem – w pełni wartościowy artystycznie teatr dla dzieci. Za jej dyrekcji scena poznańska stała się ośrodkiem interesujących poszukiwań twórczych w kraju. Traktowała młodego widza jako partnera w dialogu. Stawiała przed teatrem zadanie budzenia, inspirowania wyobraźni dziecka, kształtowania jego estetycznych upodobań. Inspirowała pisarzy, kompozytorów i plastyków, aby poszukiwali nowych form wyrazu. SDR